

jeg med mine Udtalelser maaske kunde have svækket Ministrenes Evne til at faa Embedsmændene til at makke ret — om jeg maa bruge et Udtryk, man forstaar. Det har ingenlunde været min Hensigt, men efter at jeg nu har været Medlem af Transportnævnet i flere Aar, og efter at vi der gentagne Gange har gjort Forsøg paa at faa Transportvanskelighederne klareret, og de ikke er blevet klareret, er det forstaaeligt, at jeg bliver noget skeptisk, naar den højtærede Indenrigsminister nu kommer her og siger, at han efter Forhandling med Trafikministeren er kommet til det Resultat, at der kan ske en Forandring af Betydning — og er det ikke en Forandring af virkelig Betydning, ja, saa er der jo ingen Grund til at give Rigsdagen Meddelelse derom. Der kan ske en Forandring paa to Maader. Der kan ske en Forandring paa den Maade, at man forandrer den Orden, hvori de forskellige Varegrupper skal transporteres. Nu har visse Varer Fortrinsret til at blive ekspederet. Man kan vende op og ned paa Grupperne, saaledes at man faar Tørven frem i første Gruppe paa en mere kraftig Maade, end man har det i dette Øjeblik. Men det gaar ud over andre Varegrupper, der skal frem. Nu har man i alt Fald i Øjeblikket en Vognmangel paa 14—1500 Vogne, saa mange flere er Bestillingerne end det Antal Vogne, man har at sætte ind. Til Tider er man oppe paa en Vognmangel af 3000 Vogne pr. Dag — ja, ilange Perioder. Men der er noget andet, man muligt kunde gøre, man kunde indføre en anden Vognfordeling rent teknisk. En saadan anden Vognfordeling er det maaske muligt at gennemføre, det kan jeg ikke have nogen afgørende Mening om. Jeg har hørt fremsat forskellige Opfattelser deraf. Jeg ved, at de sydfynske Jernbaner, der ledes særlig dygtigt, i den senere Tid har gennemført en Vognfordeling, der har bidraget til, at man lettere og bedre kunde transportere de forhaandenværende Mængder af Gods. Om man kan gennemføre en anden Vognfordeling ved Statsbanerne, end man har nu, tør jeg ikke udtale mig om, men den Mulighed er maaske til Stede. Derimod tror jeg ikke paa, at man ad anden Vej kan faa Transportforholdene forbedret. Thi hvis man lader Tørven faa en mere fremtrædende Plads i Fordelingsrækken, gaar det ud over andre Varer. Det siger sig selv, naar man har 1500 Vogne for lidt pr. Dag.

Anden Næstformand (Parkov): Folketingsmand Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Det forekommer mig, at denne Forhandling er meget lærerig. Nu har den været i snart et Par Timer, og der er rettet mange Spørgsmaal til den højtærede Minister og til Ordføreren for Regeringspartiet, men vi har ikke faaet en eneste Meddelelse om, hvorvidt der er tilstrækkeligt Tørvebrændsel til den kommende Vinter eller ej. Hverken Ordføreren eller den højtærede Minister har kunnet oplyse noget om den Ting. Vel siger de begge, at Tørvefabrikanterne siger, at der er Tørv, de tror, at der er dobbelt saa meget som i Fjor, tror jeg, det var, men det er jo ikke noget Bevis. For det første er det jo ikke sikkert, at dobbelt saa meget er tilstrækkeligt, og for det andet er det heller ikke helt sikkert, at Tørvefabrikanterne siger den fulde Sandhed — det plejer de egentlig ikke. Jeg synes derfor, det vilde være nyttigt, at den højtærede Minister foretog en Opgørelse af, hvor meget indenlandsk Brændsel der er her i Landet, saa vi virkelig kunde vide, om der er tilstrækkeligt til Vinter.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse rette et Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Han er, saa vidt jeg ser, ikke til Stede i Øjeblikket, men maaske den højtærede Indenrigsminister kan svare paa det. Jeg vil spørge, hvorfor Statsbanerne ikke i højere Grad anvender Tørv til Opfyring. Jeg ved, at Privatbanerne her i Landet, endogsaa de bedst stillede, anvender Tørv i meget stort Omfang, og Statsbanerne har ogsaa delvis gjort det før, men saa vidt jeg ved, gør de det ikke for Øjeblikket. Da der er meget stor Kulmangel, synes jeg, det vilde være af Vigtighed, om man kunde anvende indenlandsk Brændsel. Baade kunde der derved maaske blive lidt mere Arbejde her i Landet, og vi kunde slippe for en stor Indførsel af Kul, som jo er dyre og vanskelige at faa. Det forekommer mig endvidere, at Statens Skibe, navnlig forsaavidt de ligger med Dampen oppe uden egentlig at skulle sejle, meget let kunde anvende Tørv i Stedet for Kul. Jeg ved, at der i Esbjerg Havn ligger en Vagerdamper, som altid skal have Dampen oppe, men for øvrigt ligger stille i Havnen. Den anvender $\frac{1}{3}$ t Kul om Dagen bare for at fyre op, den kunde lige saa godt benytte Tørv. Nu vil jeg indrømme, at hvis der ikke er gravet en til-